

# Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć X. — Wydana i rozesłana dnia 12. marca 1890.

## 30.

### Rozporządzenie ministerstwa skarbu w porozumieniu z wszystkimi ministerstwami z dnia 21. grudnia 1889,

tyczące się liczenia jezdnego za drogę tam i napowrót w razie podróży służbowych osób w c. k. służbie rządowej zostających.

Odnosnie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. marca 1849 (Dz. u. p. Nr. 158), rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. lipca 1854 (Dz. u. p. Nr. 169) i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 47) rozporządza się w porozumieniu z wszystkimi ministerstwami, że osoby w służbie rządowej zostające, gdy odbywają podróże służbowe temi kolejami żelaznymi, które dla c. k. urzędników w tym ich przyimocie nie zniżyły jezdnego o 50%, mogą liczyć tylko kwoty ustanowione za bilety tam i napowrót, o ile stosownie do szczególnej czynności służbowej można bez nadzwyczajnego opóźnienia powrócić tą samą linią w obrębie ustanowionego terminu ważności biletu powrotnego i ze względem na plan kursów owej linii kolejowej.

Dunajewski r. w.

## 31.

### Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 4. lutego 1889,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy miasta Most do 5. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 168 z roku 1885).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 168) zalicza się w porozumieniu z c. k. wspólnem ministerstwem wojny gminę miasta Most w Czechach do 5. klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska, obowiązującej do końca 1890 roku.

Dunajewski r. w. Welsersheimb r. w.

## 32.

### Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 18. lutego 1890,

o upoważnieniu c. k. komory głównej II. klasy w Trutnowie do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 a i b tudzież Nr. 284 bis taryfy cłowej.

W porozumieniu z ministerstwem handlu upoważnia się c. k. komorę główną II. klasy w Trutnowie

do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 *a i b*, tudzież Nr. 284 *bis* powszechnej taryfy cłowej pod warunkiem ścisłego zachowywania rozporządzenia z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 58) o postępowaniu ze względu na cło z machinami i przyrządami.

Dunajewski r. w.

### 33.

## Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 20. lutego 1890,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych delegacji cłowej pełniącej oraz służbę portową w Suciuriu na wyspie Hvarze w Dalmacyi.

Delegacji cłowej pełniącej oraz służbę portową w St. Jurze na wyspie Hvarze w Dalmacyi nadaje się upoważnienia komory pomocniczej II. klasy i nadto upoważnia się ją do ekspedycyowania mułów, muloosłów i osłów (Nr. T. 49), kawy (Nr. T. 2) aż do 80 kilogramów, cukru surowego od Nr. 19 standardu i wyżej (Nr. T. 17 *b*) aż do 50 kilogramów, tudzież oleju kopalinnego Nr. T. 121 *c* aż do 1000 kilogramów.

Dunajewski r. w.

### 34.

## Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 1. marca 1890,

o handlu winoroślami mającemi korzenie.

W porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu rozporządza się co następuje:

#### §. 1.

Wydany rozporządzeniem z dnia 29. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 109) zakaz kupczenia winoroślami wszelkiego rodzaju mającemi korzenie, traci moc obowiązującą od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

#### §. 2.

Począwszy od terminu w §. 1 oznaczonego, kupczenie winoroślami wszelkiego rodzaju mającemi korzenie będzie podlegało w obrębie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych tylko temu

ograniczeniu, że na mocy osobnych obwieszczeń, wydanych w myśl §§. 1 i 4 ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61), wywóz winorośli z pewnych miejsc jest zakazany.

#### §. 3.

Pod względem wprowadzania winorośli mających korzenie do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież pod względem wywozu i przewozu zatrzymują moc swoją postanowienia umowy międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 105 z roku 1882), tudzież deklaracji dodatkowej z dnia 15. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1890), jakoteż przepisy szczególne w tej mierze wydane, mianowicie rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107) a względnie dla Włoch z dnia 13. września 1888 (Dz. u. p. Nr. 149) i z dnia 1. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 58), jakoteż z dnia 24. stycznia 1890 (Dz. u. p. Nr. 17).

Falkenhayn r. w.

### 35.

## Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 6. marca 1890,

którem zmienia się postanowienie części III *A*, l. 10 regulaminu tyczącego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionej od podatku (Dodatek *D* do przepisu wykonawczego o opodatkowaniu gorzałki Dz. u. p. Nr. 133 z roku 1888).

W porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu zmienia się postanowienie regulaminu tyczącego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionej od podatku, zawarte w jego części III *A*, w ustępie końcowym l. 10, i postanawia się, że jeżeliby ilość rzeczywiście gorzałki zakazanej powszechnym środkiem zakażającym, różniła się od ilości jaka być powinna, można zaniechać wytoczenia postępowania karnego, jeżeli różnica ta nie przenosi 5 od stałości ilości gorzałki, która przy ostatniem badaniu ilości w zapasie pozostała i ilości gorzałki, zakazanej od czasu tego badania ilości.

Wykonawcy kontroli skarbowej obowiązani są po każdym zbadaniu ilości zapisać znalezione pozostałe zapas gorzałki zakazanej w rejestrze sprzedaży, który strona ma przedstawić.

Rozporządzenie niniejsze nabyć ma mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Dunajewski r. w.